PID U0HSX00N3YZB
Č. j. ÚOHS-24730/2026/162
Sp. zn. ÚOHS-R0093/2026/VZ
Datum, místo 20. 7. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 8. 6. 2026 navrhovatelem

- ATS-TELCOM PRAHA a.s., IČO 61860409, se sídlem Nad elektrárnou 1526/45, Michle, 106 00 Praha 10,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-19048/2026/500 ze dne 26. 5. 2026, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0197/2026/VZ ve věci návrhu navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele

- Česká republika – Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, IČO 75151502, se sídlem 30. dubna 1682/24, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Nákup LAN přepínačů s příslušenstvím a služby“ v otevřeném řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 1. 2026 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 7. 1. 2026 pod ev. č. Z2026-000744, ve znění pozdějších změn, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 1. 2026 pod ev. č. 5587-2026, ve znění pozdějších změn,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 152 odst. 6 písm. a) a § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0197/2026/VZ, č. j. ÚOHS-19048/2026/500 ze dne 26. 5. 2026 **r u š í m** a věc **v r a c í m** Úřadu k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ZADAVATELE A SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM

1. Zadavatel, jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil dne 6. 1. 2026 otevřené řízení za účelem uzavření rámcové dohody na plnění veřejné zakázky (dále „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).

2. Předmětem zadávacího řízení je podle bodu 3.1. zadávací dokumentace ve znění vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 13. 1. 2026 (dále jen „zadávací dokumentace“) „*uzavření Rámcové dohody s jedním dodavatelem na nákup LAN přepínačů s příslušenstvím a poskytnutí konfiguračních a konzultačních služeb dle aktuálních bezpečnostních politik, specifických požadavků na provoz a kompatibility s infrastrukturou i aplikačním programovým vybavením Policie ČR.*“ Podle bodu 3.3. zadávací dokumentace činí předpokládaná hodnota rámcové dohody 28 624 348 Kč bez DPH.

3. Dne 27. 2. 2026 obdržel zadavatel od navrhovatele námitky z téhož dne (dále jen „námitky“) proti zadávacím podmínkám, které svým rozhodnutím o námitkách ze dne 10. 3. 2026 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“) odmítl.

4. Vzhledem k tomu, že navrhovatel se způsobem vypořádání svých námitek nesouhlasil, podal dne 20. 3. 2026 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu. Navrhovatel svým návrhem brojil zejména proti klíčovému požadavku zadavatele na zajištění kompatibility přístupových LAN přepínačů s jeho stávajícím vybavením od společnosti Cisco Systems, Inc. (dále jen „Cisco“). Tento požadavek považuje navrhovatel za neoprávněný a diskriminační.

II. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

5. O návrhu navrhovatele Úřad rozhodl dne 26. 5. 2026 tak, že jej v souladu s § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že v případě komunikační infrastruktury zadavatele určené mj. k provozu kritických informačních systémů je zcela legitimní a racionální požadavek, aby jednotlivé komponenty této infrastruktury spolu funkčně spolupracovaly, umožňovaly uplatňování jednotné bezpečnostní politiky a nenarušovaly stabilitu a bezpečnost celého systému. Namítaný požadavek na kompatibilitu proto dle Úřadu nelze považovat za samoúčelný či formální, nýbrž za nezbytný předpoklad řádné integrace pořizovaných zařízení do existující komunikační infrastruktury zadavatele. Pořízení zařízení, která by se stávající komunikační infrastrukturou zadavatele nebyla kompatibilní, by postrádalo praktický smysl a nemohlo by naplnit cíl rámcové dohody, jímž je doplnění a částečná modernizace již existující rozsáhlé vrstvy přístupových LAN přepínačů (blíže srov. bod 73 napadeného rozhodnutí).

7. Tvrzení navrhovatele, že požadavek na kompatibilitu vytváří v šetřeném případě nedůvodné překážky hospodářské soutěže, podle Úřadu neobstálo, neboť zadavatel dostatečně vysvětlil důvody, jež jej k jeho stanovení vedly (blíže srov. bod 74 napadeného rozhodnutí).

III. ROZKLAD NAVRHOVATELE

8. Dne 8. 6. 2026 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele. Napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 26. 5. 2026. Rozklad byl podán řádně včas.

Námitky rozkladu

9. Navrhovatel ve svém rozkladu upozorňuje na řadu vad postupu Úřadu a napadeného rozhodnutí, které spočívají v procesních chybách a nesprávném právním i věcném posouzení věci.

10. Navrhovatel je přesvědčen, že postup zadavatele je třeba posuzovat komplexně společně s postupy ostatních krajských ředitelství policie, neboť tyto postupy (zadávací řízení) jsou

technicky i metodicky koordinovány z úrovně Policejního ředitelství. Dále navrhovatel upozorňuje na to, že technické parametry všech zadávacích řízení těchto ředitelství byly zjevně založeny na dokumentu vypracovaném pro Policejní prezidium pod názvem „High Level Design“ dokument (dále jen „HLD dokument“) ze strany Cisco.

11. Jako vadu napadeného rozhodnutí navrhovatel namítá, že Úřad nesprávně nepřihlížel k jeho vyjádření k podkladům rozhodnutí (které Úřadu doručil po skončení stanovené lhůty), neboť toto vyjádření obsahovalo argumentaci, která zpochybňovala věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí.

12. Úřad podle navrhovatele nedostatečně zjistil skutkový stav, když v klíčových otázkách vycházel z tvrzení zadavatele, aniž by je jakkoli ověřoval, a dále neprovedl kvalifikované posouzení odborných otázek. Úřad také akceptoval nedostatečné rozhodnutí o námitkách.

13. Části, v nichž napadené rozhodnutí odkazuje na obsah nabídek podaných do zadávacího řízení, pokládá navrhovatel za nepřezkoumatelné, neboť mu nebyly poskytnuty relevantní části těchto nabídek.

14. Navrhovatel dále namítá, že Úřad nesprávně a nelogicky posoudil otázku, zda zadavatelem užité pojmy jsou obchodními označeními příznačnými pro Cisco, jakož i otázku, zda je pro podání nabídky nezbytná součinnost společnosti Cisco.

Závěr rozkladu

15. Navrhovatel ve svém rozkladu předsedovi Úřadu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

16. Zadavatel se k rozkladu navrhovatele vyjádřil prostřednictvím přípisu ze dne 15. 6. 2026. Uvedl, že se plně ztotožňuje se skutkovými i právními závěry napadeného rozhodnutí a považuje jej za věcně správné, v souladu s právními předpisy i dosavadní rozhodovací praxí. Zadavatel se vyjádřil k tvrzením navrhovatele uvedeným v jeho rozkladu, v podrobnostech odkázal na svá předchozí vyjádření a uvedl, že trvá na tom, že zadávací podmínky nenastavil v rozporu se zákonem, neporušil zásadu přiměřenosti, zásadu rovného přístupu, ani vůči potenciálním dodavatelům nejednal diskriminačně. Omezení hospodářské soutěže odpovídá jeho objektivním potřebám a podle zadavatele je dáno charakterem poptávaného plnění.

IV. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

17. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

18. Dne 23. 6. 2026 navrhovatel doručil Úřadu přípis nazvaný „Doplnění podkladů pro uplatněnou argumentaci rozkladu“. V něm uvádí, že v souvislosti s přípravou své procesní obrany týkající se posouzení obchodních označení příznačných pro jednoho dodavatele požádal o součinnost výrobce Alcatel, od něhož získal relevantní výstup až nyní. Protože však tento výstup pouze podporuje a rozvíjí již uplatněnou argumentaci, považuje navrhovatel toto doplnění za procesně přípustné.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat závěr, že napadené rozhodnutí není v souladu se zákonem.

V. K DŮVODŮM ZRUŠENÍ NAPADENÉHO ROZHODNUTÍ

20. Navrhovatel v návrhu brojí obecně proti jím tvrzenému vendor lock-in efektu produktů Cisco, přičemž svoji argumentaci vede v několika směrech. Jednak namítá, že zadavatel si potřebu kompatibility s produkty Cisco způsobil sám na základě svého předchozího „nesprávného" zadávacího postupu, jednak zpochybňuje, zda je nynější požadavek na kompatibilitu skutečně odůvodněný ekonomickými argumenty souvisejícími s ochranou předchozích investic. Dále navrhovatel namítá nezákonnost (tvrzených) odkazů na výrobky Cisco. S jejich výskytem v zadávací dokumentaci pak spojuje i pochybnost, zda zadavatel skutečně hodlá přijmout i plnění jiné značky. Nakonec navrhovatel také zpochybňuje, zda je vůbec fakticky možné nabídnout plnění jiné značky.

21. Na základě přezkoumání napadeného rozhodnutí bylo shledáno, že v souvislosti s posouzením otázky důvodnosti omezení hospodářské soutěže prostřednictvím nastavení požadavků na kompatibilitu poptávaného plnění se stávajícími produkty zadavatele značky Cisco trpí napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť se Úřad nevypořádal s klíčovými námitkami navrhovatele, a rovněž vadou nezákonnosti, neboť s určitými námitkami navrhovatele se vypořádal velmi nepřiléhavě.

22. Než bude podrobně rozebráno, jak Úřad vyřešil jednotlivé námitky navrhovatele a jak posoudil jejich skutkový základ, je s ohledem na argumentaci, která v řízení o rozkladu zazněla, a to zejména ze strany navrhovatele, třeba připomenout, že správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahajované na návrh je ovládáno principy sporného řízení, což se týká zejména zásady projednací a zásady koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2026, č. j. 8 As 99/2025-81, body 24 a 26). To znamená, že odpovědnost za objasnění skutkového stavu leží primárně na účastnících řízení. Ti musejí Úřadu předložit všechny relevantní skutkové informace a důkazy, a to v zákonem stanovených koncentračních lhůtách. Úřad může sám další informace a důkazy dohledávat jen omezeně, a to třeba pokud určitou informaci nebo důkaz nemohou mít účastníci řízení objektivně k dispozici, anebo pokud je takový postup v důležitém veřejném zájmu, který přesahuje zájmy účastníků řízení. Nic z toho, co bude níže uvedeno, tedy nemá apriorně zavázat Úřad k tomu, aby z moci úřední zjišťoval další účastníky řízení netvrzené skutečnosti či důkazy, které účastníci řízení nenavrhovali, ledaže by snad shledal, že je to z některého z výše uvedených výjimečných důvodů potřebné.

23. Zadavatel v zadávacích podmínkách uvedl, že jeho záměrem je „*modernizace, posílení, doplnění a sjednocení vrstvy přístupových LAN přepínačů dle konceptu projektu MKI*"[1] (blíže srov. druhý

[1] Zkratka MKi znamená „Modernizace komunikační infrastruktury".

odstavec části 1 přílohy č. 1 zadávací dokumentace),[2] dále, že „*veškeré příslušenství musí být plně kompatibilní se stávající infrastrukturou Zadavatele, zejména se Zařízeními Cisco v distribuční a core vrstvě*“ (blíže srov. poslední odstavec části 3 přílohy č. 1 zadávací dokumentace) a celou část 3.1.2. nazvanou „Odůvodnění volby zařízení“ přílohy č. 1 věnoval podrobnému zdůvodnění požadované kompatibility s ostatními prvky jeho stávající komunikační infrastruktury. Uvedl zde, že „*tato infrastruktura je historicky a dlouhodobě budována na produktech výrobce Cisco, a to napříč všemi technologickými vrstvami*“, že „*připouští možnost nabídky Zařízení jiných výrobců ve vrstvě přístupových LAN přepínačů, avšak pouze za předpokladu zajištění 100% kompatibility se stávajícími systémy Zadavatele, zejména se Zařízeními distribuční a core vrstvy, tvořenými produkty řady Cisco Catalyst C9500, které využívají originální SFP moduly a DAC kabely Cisco*“, dále, že „*využívá pro správu stávajících vrstev Core, Distribuce a části přístupové vrstvy nástroj Cisco Catalyst Center. Z tohoto důvodu Zadavatel požaduje, aby nabízená Zařízení umožňovala začlenění do nástroje Catalyst Center způsobem umožňujícím jejich centrální vzdálenou správu*“, a „*vzhledem k historickému provozu komunikační infrastruktury založené na technologiích Cisco a odbornosti interních pracovníků v této oblasti je Účastník, který nabídne produkty jiného výrobce, povinen zahrnout do nabídky*“ školení pro pracovníky zadavatele.

24. Dále zadavatel ve Vysvětlení zadávací dokumentace č. 4 v odpovědi na dotaz č. 1[3] uvedl, že „*požadavek na plnou kompatibilitu se stávající distribuční a core vrstvou je stanoven z následujících objektivních důvodů: Zadavatel v nedávné době realizoval rozsáhlou modernizaci L3 distribučních přepínačů na všech lokalitách, včetně návrhu architektury, konfiguračních šablon, bezpečnostních politik, dohledu a provozních procesů*“ a že „[*z*]*achování kompatibility je nezbytné k ochraně již vynaložených investic a zajištění kontinuity provozu.*“, dále, že „*kompatibilitou se nerozumí identita výrobce, ale schopnost plnohodnotné funkční a bezpečnostní interoperace se stávající distribuční a core vrstvou bez omezení požadovaných funkcionalit*“ a že „*připouští nabídku zařízení jiného výrobce, pokud dodavatel prokazatelně zajistí splnění všech požadovaných funkcionalit a kompatibilitu se stávající infrastrukturou v rozsahu vymezeném zadávací dokumentací*“.

25. Navrhovatel ve svém návrhu[4] tvrdil, že zadávací podmínky nezákonně zvýhodňují produkty společnosti Cisco, neboť zadavatel požaduje, aby poptávané plnění bylo kompatibilní s jeho stávajícím vybavením značky Cisco. Ačkoli zadavatel připouští i dodávku od jiných výrobců, jedná se dle navrhovatele o pouze zdánlivou otevřenost soutěže. Dle navrhovatele „*požadavek na kompatibilitu s produkty Cisco a další technické* ***požadavky nemůže splnit nikdo jiný než Cisco***.“ (str. 2 návrhu).

26. Úřad se zákonností požadavku zadavatele na kompatibilitu zabýval toliko z pohledu jeho účelnosti, tedy zda se jedná o relevantní a legitimní požadavek s ohledem na modernizaci stávajícího vybavení zadavatele. V bodu 73 napadeného rozhodnutí Úřad uzavřel, že „*namítaný požadavek na kompatibilitu proto nelze považovat za samoúčelný či formální, nýbrž za nezbytný předpoklad řádné integrace pořizovaných zařízení do existující komunikační infrastruktury zadavatele.*“ V napadeném rozhodnutí však absentují úvahy a závěry ke shora citované námitce, tedy, zda požadavek na kompatibilitu a další technické požadavky může, či nemůže splnit nikdo

[2] Zadávací dokumentace tvoří přílohu č. 1 položky č. 13 správního spisu sp. zn. ÚOHS-S0197/2026/VZ. Příloha č. 1 tvoří třetí přílohu položky č. 12 správního spisu.

[3] Jedná se o pátou přílohu položky č. 13 správního spisu.

[4] Jedná se o položku č. 1 správního spisu.

jiný než Cisco, resp. závěr k této námitce postavil toliko na tom, že byly podány nabídky i s jinými produkty, než je Cisco. K tomu viz níže.

27. Odpověď na tuto otázku je totiž zásadní. Odvíjí se od ní, do jaké míry je omezena hospodářská soutěž o zadávanou veřejnou zakázku. Na základě toho je pak dána potřebná míra odůvodnění nezbytnosti požadavku na kompatibilitu. Náhled na omezení soutěže bude jiný v případě, kdy kompatibilita znamená „pouze“ obecný požadavek na schopnost vzájemné spolupráce a jiný v případě, kdy mohou být kompatibilní skutečně pouze výrobky konkrétního výrobce. Jestliže se Úřad touto okolností v napadeném rozhodnutí nezabýval, ačkoli ji navrhovatel výslovně namítal, je napadené rozhodnutí v tomto ohledu nepřezkoumatelné. Úřad se tedy v novém projednání věci bude muset zabývat otázkou, do jaké míry je hospodářská soutěž o veřejnou zakázku omezena. Bude třeba posoudit, zda ze skutečností tvrzených navrhovatelem a z případných předložených důkazů vyplývá, že požadavky zadavatele jsou skutečně schopny splnit jen výrobky značky Cisco.

28. Teprve následně se může Úřad zabývat otázkou, nakolik je zjištěné omezení hospodářské soutěže odůvodněno ze strany zadavatele. Aby případné omezení hospodářské soutěže nepředstavovalo takovou nerovnováhu mezi relevantními dodavateli, která by vedla k porušení zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení, musí požadavky zadavatele, které tuto nerovnováhu zakládají, vycházet z objektivně zdůvodnitelných skutečností a musí korespondovat s účelem, kterého má být plněním veřejné zakázky dosaženo (blíže srov. např. bod 13 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 11. 2021, č. j. 31 Af 44/2020-88 a tam citovaná judikatura). Toto obecné východisko ostatně vymezil Úřad v bodu 62 napadeného rozhodnutí.

29. V otázce, jak vysoké nároky se kladou na odůvodnění sporné zadávací podmínky ze strany zadavatele, rozhodovací praxe dovozuje v zásadě to, že snadno splnitelnou podmínku musí zadavatel obhajovat toliko rámcově, náročnou podmínku potom naopak velmi podrobně (rozsudek NSS, č. j. 6 As 295/2020 – 143 ze dne 23. 2. 2022). Pokud by tedy požadavek kompatibility neomezoval hospodářskou soutěž o zadávanou veřejnou zakázku, resp. omezoval by ji minimálně, neboť by byl snadno splnitelný, pak by patrně nebylo nutno důvody, které zadavatele vedly ke stanovení takového požadavku vůbec zkoumat nebo by postačilo zabývat se jimi jen obecně. Takovou úvahu nicméně napadené rozhodnutí neobsahuje. Dokud tedy Úřad tuto otázku neuzavře tak, že dopad sporné podmínky na okruh potenciálních uchazečů je minimální nebo žádný, je třeba aby se důvody, které zadavatel ke stanovení zadávací podmínky měl, zabýval.

30. V otázce omezení hospodářské soutěže o šetřenou zakázku Úřad v napadeném rozhodnutí hojně argumentuje skutečností, že byla podána nabídka obsahující řešení značky Juniper. Tuto argumentaci navrhovatel v rozkladu zpochybňuje s tím, že **prosté podání nabídky ještě neznamená, že nabídka skutečně splňuje zadávací podmínky**, a Úřad by tedy neměl počtem nabídek argumentovat. V případě, že zadavatel dotčenou nabídku ještě neposoudil z hlediska toho, zda splňuje technické podmínky předmětu plnění, pak argument, že byla podána nabídka obsahující plnění určité značky může sloužit jako důkaz o omezení či neomezení okruhu dodavatelů toliko podpůrně, a to pouze v souvislosti s dalšími důkazy, a nelze na něm samotném bez dalšího zakládat zákonnost zadávacích podmínek. Naopak, pokud by již Úřad měl k dispozici posouzení splnění technických podmínek předmětu plnění provedené zadavatelem, může takový důkaz použít i samostatně, nicméně musí být připraven vypořádat se s případnými námitkami směřujícími k tomu, že posouzení zadavatele není správné. V nynějším případě

se jedná spíše o první situaci, kdy Úřad (ovšem bez dalších důkazů) vychází z nabídky, kterou zadavatel ještě neposoudil, přičemž z ní dovozuje, že i nabídka obsahující jiné plnění, než je plnění značky Cisco, by před stanovenými zadávacími podmínkami obstála. Úřad v napadeném rozhodnutí nikde neuvádí, že by vycházel z posouzení nabídky zadavatelem. Takový závěr se jeví jako zkratkovitý.

31. V bodě 62 napadeného rozhodnutí Úřad rovněž správně poukázal na to, že důkazní břemeno, že se nejedná o bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže relevantních dodavatelů, nese zadavatel. K tomuto důkaznímu břemenu v šetřeném případě přistupuje skutečnost, že navrhovatel zadavatele i Úřad prostřednictvím svého návrhu výslovně upozornil na skutečnost, že údajně diskriminační zadávací podmínky jsou zapříčiněny předchozím nevhodným postupem zadavatele při pořízení stávajícího vybavení a nejsou přiměřené ani z ekonomického hlediska, tzn. nejsou přiměřené dosavadním investicím zadavatele, kterými jejich nezbytnost obhajuje.

32. V úvodní části návrhu (blíže srov. druhá odrážka na str. 3) totiž navrhovatel výslovně upozorňoval na skutečnost, že oprávněnost požadavků zadavatele na kompatibilitu je sporná, neboť zadavatel ji **odůvodňuje potřebou ochrany svých investic do stávajícího vybavení Cisco**,[5] nicméně navrhovatel v nákupní historii zadavatele nedohledal žádný natolik zásadní nákup produktů Cisco, který by mohl současné zvýhodňování jeho produktů odůvodnit. Dle navrhovatele je „*přitom zřejmé, že takto podstatné omezení hospodářské soutěže u veřejné zakázky za 28 mil. Kč jistě nemůže odůvodnit dřívější veřejná investice v řádu stovek tisíc*“ Zadavatel podle něj nedoložil, na jakou svou investici se ve své argumentaci odkazuje. V bodu 21 návrhu pak navrhovatel mimo jiné uvádí, že „*postup zadavatele neodůvodňují ani dřívější investice, neboť svým objemem nemohou být porovnatelné s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky 28 mil. Kč, a už vůbec ne s finančním objemem paralelně prováděných zadávacích řízení v rozsahu cca 600 mil. Kč.*“.

33. Na tuto návrhovou námitku zadavatel reagoval ve svém vyjádření k návrhu ze dne 30. 3. 2026[6] s tím, že „*jestliže navrhovatel tedy nedohledal žádná zadávací řízení na produkty společnosti Cisco, které by vyhlašoval zadavatel, pak z důvodu, že síťová infrastruktura byla tvořena jako jednotný celek pro celou Policii ČR a zadavatelem zadávacích řízení bylo v minulosti Ministerstvo vnitra nebo Policejní prezidium*“ a „*v konečném důsledku jedná o ochranu investice státu, ať už ji vynaložilo Ministerstvo nebo zadavatel. Zadavatel uvádí, že v rámci projektů modernizace komunikační infrastruktury již byly realizovány významné investice do distribuční a přístupové vrstvy sítě, centrálních systémů řízení a správy, bezpečnostní infrastruktury (např. systémy řízení přístupu), WAN řešení a jeho centralizovaného řízení. Tyto investice byly realizovány postupně a tvoří základ současné architektury.*“

[5] Navrhovatel v návrhu reagoval na tuto argumentaci zadavatele uvedenou v rozhodnutí o námitkách: „*Požadavek vyplývá také z objektivní potřeby ochrany již realizované veřejné investice, když zadavatel neplánuje kompletní výměnu své již vybudované infrastruktury, ale plnění poptávané v této veřejné zakázce slouží pouze k inovaci stávajícího vybavení. Z povahy zadávacího řízení, ve kterém je poptáváno v podstatě ‚doplnění' stávajícího systému, je pak logické, že v tomto případě nemůže proběhnout neomezená hospodářská soutěž, aby se ho mohl účastnit jakýkoliv dodavatel působící na relevantním trhu všech typů LAN přepínačů, když zadavatel nepoptává celou novou informační technologii, ale předmět plnění, který musí být technologicky svázán s již vybudovanou modulární LAN infrastrukturou zadavatele.*“

[6] Jedná se o položku č. 8 správního spisu.

34. Otázku přiměřenosti případného omezení soutěže způsobeného sporným požadavkem zadavatele vůči hodnotě dříve vynaložených nákladů na předchozí investice, Úřad navrhovateli nijak věcně nezodpověděl.

35. Navrhovatel ve svém návrhu dále tvrdil, že „[*n*]*ezákonnost požadavku zadavatele na kompatibilitu s jeho stávajícím vybavením Cisco se tak* ***odvíjí od nesprávného postupu zadavatele v jeho předchozích nákupech****, když zadavatel (zřejmě) pořizoval produkty Cisco* ***bez toho, aby si současně zajistil součinnost*** *svého dodavatele pro jakékoli navazující budoucí plnění, a tedy aby se zadavatel takto vyhnul tomu, že se nyní ocitá ve stavu vendor lock-in, který však zadavatel neřeší a všechny nezákonné aspekty tohoto stavu klade k tíži dodavatelů. Vendor lock-in je nastolen např. i tím, že zadavatel svá zařízení Cisco provozuje a spravuje prostřednictvím unikátní distribuční a core vrstvy, tvořené produkty řady Cisco Catalyst C9500, tedy produkty kompatibilními výhradně s produkty Cisco, namísto aby zadavatel tuto vrstvu budoval na duálních produktech třetích stran, které by z povahy věci umožňovaly integrovat do celého řešení i jiné produkty než produkty Cisco.*“ (první odrážka na str. 3 návrhu). V bodě 10 na str. 6 návrhu pak navrhovatel dokonce specifikuje, o jakou součinnost mělo jít: „*Pro naplnění své povinnosti zajistit kompatibilitu budoucího plnění tak, byl zadavatel povinen např. zasmluvnit povinnost stávajícího dodavatele Cisco poskytnout odpovídající licenční oprávnění či dostatek informací o komunikačním protokolu stávajícího řešení* (…)“

36. Ve vyjádření k návrhu ze dne 20. 3. 2023 zadavatel uváděl, že „*při vymezení předmětu plnění nevychází z preference konkrétního výrobce, ale z objektivní existence již vybudované a dlouhodobě provozované infrastruktury, která tvoří funkční a technologický celek. Požadavek na kompatibilitu proto nepředstavuje přenášení důsledků tzv. vendor lock-in, ale legitimní projev technologické kontinuity a nezbytnosti zajistit řádné fungování systému jako celku.*“ (str. 3) a že „[*t*]*vrzení Stěžovatele o tzv. zaviněném vendor lock-in nemá oporu v právních předpisech. Žádné ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek neukládá Zadavateli povinnost koncipovat infrastrukturu jako multivendor prostředí ani povinnost předem smluvně zajišťovat budoucí technologickou otevřenost. Zadavatel není povinen rozebírat nebo zásadně měnit funkční a provozuschopnou infrastrukturu pouze za účelem vytvoření hypotetické technologické neutrality.*“ (str. 4). Obdobně se zadavatel vyjadřoval na str. 4 a 5 vyjádření ze dne 30. 3. 2026.

37. S těmito otázkami se Úřad v napadeném rozhodnutí vypořádal jen velmi nepřiléhavě, když v bodě 84 napadeného rozhodnutí vyřešil toliko odkazy navrhovatele na rozhodovací praxi jako nepřiléhavé a dále uvedl, že o vendor lock-in v dané situaci nejde, neboť uchazeči o veřejnou zakázku mohou nabízet i výrobky jiné značky než Cisco a nejsou vázáni povinností navázat s tímto dodavatelem spolupráci. Otázku, zda zadavatel nezpůsobil potřebu kompatibility nyní poptávaného plnění se zařízeními Cisco sám tím, že pořizoval produkty této značky, aniž by si současně zajistil tvrzenou nezbytnou součinnost svého dodavatele pro jakékoli navazující budoucí plnění, Úřad pominul. V bodě 84 napadeného rozhodnutí Úřad pouze uvedl, že nejde o situaci, že by zadavatel podání nabídek jiných dodavatelů reálně znemožnil neposkytnutím potřebných licencí či podobných oprávnění, přičemž k tomu opět uvedl pouze argument, že v nyní šetřeném případě bylo možno nabídnout i produkty jiného výrobce než Cisco, což údajně plyne z obsahu podaných nabídek.

38. S tím souvisí i námitka nezbytnosti **součinnosti dodavatele zařízení Cisco**. Navrhovatel namítal, že bez této součinnosti nemůže podat nabídku, neboť v budoucnu nebude schopen zajistit plnění závazků ze smlouvy (blíže srov. bod 29 návrhu). Taková námitka cílí na skrytou

diskriminační povahu uvedeného požadavku. Úřad se však v napadeném rozhodnutí míjí s podstatou této námitky. Navrhovatel nerozporoval povinnost zajistit si součinnost dodavatele Cisco (přičemž tato povinnost ze zadávacích podmínek skutečně nijak nevyplývá). Úřad se zaměřil na formální stránku této zadávací podmínky, když v bodu 88 napadeného rozhodnutí uvedl, že „*ze zadávací dokumentace ani z vysvětlení zadávací dokumentace nevyplývá, že by zadavatel podmínil podání nabídky existencí jakéhokoli smluvního vztahu se společností Cisco, ani že by byl dodavatel ve fázi přípravy nabídky povinen zajistit si aktivní součinnost společnosti Cisco.*“ Úřad se tedy tvrzením navrhovatele nezabýval z hlediska jeho podstaty – zda skutečně je k řádnému plnění předmětu veřejné zakázky fakticky nezbytná součinnost ze strany dodavatele Cisco a nakolik je pro účastníky zadávacího řízení možné tuto součinnost získat, ale toliko z hlediska formálního vyjádření. Napadené rozhodnutí je proto i v tomto ohledu nezákonné, neboť argumenty zadavatele odmítá z nepřiléhavých důvodů.

39. Vše výše uvedené neznamená, že by Úřad měl nyní z moci úřední hloubkově prošetřit postup zadavatele. Musí se každopádně zabývat námitkami návrhu v celé jejich šíři a uvést, proč je považuje za nedůvodné či naopak za důvodné, anebo proč případně nejsou způsobilé přezkumu. V řízení o přezkoumání úkonů zadavatele postupuje Úřad podle zásad sporného řízení, zejména dle zásady projednací a zásady koncentrace řízení. To znamená, že skutkový stav zjišťuje v rozsahu tvrzení a důkazů navržených stranami řízení.

40. Konkrétně ve vztahu k rozsahu a hodnotě předchozích investic zadavatele a ve vztahu k otázce způsobení potřeby kompatibility s určitými výrobky to znamená, že je-li v tomto smyslu postup zadavatele řádně a včas zpochybněn, pak by zadavatel měl ve vlastním zájmu tvrdit a dokázat, že ekonomická výhodnost jím zvolených postupů (tj. stanovení požadavku omezujícího hospodářskou soutěž) převažuje nad zájmem na zachování řádné hospodářské soutěže a že udělal maximum proto, aby okruh uchazečů o nyní zadávanou (návaznou) zakázku zůstal co nejširší. Výše uvedené je samozřejmě potřebné tehdy, pokud i navrhovatel unese své procesní povinnosti, tedy zejména uplatní svoji argumentaci nejen v návrhu, ale i v námitkách a splní další povinnosti spojené se zahájením správního řízení.

41. Aby mohl zadavatel s úspěchem argumentovat hospodárností zvoleného řešení, musel by prokázat ekonomickou výhodnost svého postupu jako celku. Musel by doložit, že konkrétní dosavadní investice by byly ohroženy nebo zmařeny, pokud by zadávací podmínky nastavil jiným způsobem. Musel by uvést, o které investice a v jaké hodně jde, a toto doložit příslušnými doklady. Jen komplexní zhodnocení prokazující zřejmou ekonomickou efektivnost zadavatelova postupu totiž může vést k závěru, že omezující zadávací podmínka je v souladu se zásadou přiměřenosti. Lze odkázat na závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2021, č. j. 30 Af 19/2019-115, který zdůraznil, že dílčí výhodnost určitého zadávacího postupu nemůže převážit nad požadavkem otevřené hospodářské soutěže, ale je třeba posoudit ekonomickou výhodnost zadavatelem zvoleného řešení jako celku (blíže srov. bod 89 uvedeného rozsudku).[7]

42. Otevřenou soutěž o veřejnou zakázku zákon považuje za základní předpoklad, který vede k zajištění hospodárného nakládání s veřejnými prostředky. Zadavatel proto musí primárně směřovat k tomu, aby hospodářská soutěž o veřejnou zakázku, kterou právě zadává, byla co nejširší. Zásada přiměřenosti neukládá zadavateli povinnost volit vždy tu nejméně omezující variantu zadávacích podmínek. Prokáže-li zadavatel, že řešení, které by se obešlo bez sporné

[7] Závěry vyslovené v tomto rozsudku se sice vztahují k zákonnosti jednacího řízení bez uveřejnění, nicméně je lze obecně vztáhnout rovněž na výklad zásady proporcionality.

zadávací podmínky, by bylo spojeno s nepřiměřeně vyššími náklady na jeho straně (např. právě s ohledem na dosud vynaložené investice do stávajícího zařízení), případně prokáže, že je toto omezení důvodné (zejména z technického hlediska), lze podmínku jinak hospodářskou soutěž omezující pokládat za přiměřenou, neboť tato podmínka zaručuje hospodárné nakládání s veřejnými prostředky. Smyslem právní úpravy zadávání veřejných zakázek totiž není maximalizace hospodářské soutěže za každou cenu, nýbrž nalezení rovnováhy mezi co nejširší soutěží relevantních dodavatelů a hospodárným nakládáním s veřejnými prostředky. Právě hospodárné nakládání s veřejnými prostředky je totiž cílem právní úpravy veřejného zadávání.

43. S ohledem na výše uvedené principy však na stranu druhou nelze připustit situaci, že zadavatel nejdříve učiní investici relativně malého rozsahu, a následně s odkazem na potřebu kompatibility s vybavením takto nakoupeným obhajuje omezení hospodářské soutěže. V takové situaci by totiž docházelo k popření smyslu a účelu zákona, neboť zadavatel by bez přijatelného ekonomického důvodu omezoval uplatnění nejúčinnějšího nástroje k zajištění hospodárného nakládání s veřejnými prostředky, kterým je právě hospodářská soutěž. Taková situace by rovněž vzbuzovala oprávněné pochybnosti, jestli dodavatele prvotní investice nevybral zadavatel již s tím, že měl současně vizi od něj v budoucnu pořídit mnohem rozsáhlejší plnění právě s poukazem na potřebu kompatibility. Takové pochybnosti by pak připadaly v úvahu zvláště tehdy, pokud by zadavatel v rámci prvotní investice neučinil opatření k tomu, aby předešel stavu, kdy si dodavatel prvotní investice bude moci diktovat, za jakých podmínek (či zda vůbec) bude případně spolupracovat s dodavatelem investice navazující.

44. Úřad v bodu 74 napadeného rozhodnutí uzavřel, že požadavky zadavatele na kompatibilitu nepředstavují nedůvodné omezení hospodářské soutěže, neboť zadavatel dostatečně vysvětlil důvody, které jej k jejich stanovení vedly. Za tyto důvody Úřad označuje „*zajištění spolehlivého, bezpečného a dlouhodobě udržitelného provozu komunikační infrastruktury zadavatele v prostředí kritické infrastruktury*“.

45. V obecné rovině je možné souhlasit s Úřadem, že tyto důvody by mohly představovat objektivní oprávněné potřeby zadavatele, které by mohly znamenat důvodnost vymezené překážky soutěže relevantních dodavatelů. Nicméně tento závěr může následovat až po posouzení, zda skutečně tyto objektivní důvody vyplývají ze skutkového stavu. Tedy v prvé řadě z charakteru vyžadované kompatibility a dále z toho, zda zadavatel prokázal, že na jeho straně skutečně existuje jím tvrzená komplexní a rozsáhlá komunikační infrastruktura založená na produktech značky Cisco napříč všemi jejími technologickými vrstvami zahrnující zařízení distribuční a core vrstvy, tvořená produkty řady Cisco Catalyst C9500 a že by nebylo ekonomicky výhodné do této komunikační infrastruktury zasahovat.

46. Navrhovatel svým návrhem zpochybnil jak rozsah stávající komunikační infrastruktury zadavatele, tak i reálnou možnost spolupráce s dodavatelem zařízení Cisco, a zadavatel na tuto námitku reagoval pouze vágním tvrzením týkajícím se spíše obecné identifikace dosavadních investic zadavatele do této infrastruktury než jejího skutečného finančního rozsahu či konkrétních opatření, která za účelem zajištění případné součinnosti původního dodavatele zařízení Cisco přijal. Zadavatel ani nijak podrobně neargumentoval, že by faktická potřeba součinnosti s dodavatelem Cisco reálně neexistovala. Z napadeného rozhodnutí však nevyplývá, jak Úřad tyto sporné otázky vyřešil, resp. proč se bez dalšího přiklonil k odůvodněnosti této překážky hospodářské soutěže tvrzené zadavatelem.

47. Úřad naopak v podstatě uzavírá, že zadavatel s úspěchem ve smyslu § 36 odst. 1 zákona obhájil důvodnost stanovených zadávacích podmínek. Úřad tak nicméně činí, aniž by řádně posoudil ty okruhy námitek návrhu, které směřují proti stěžejnímu argumentu, který zadavatel k obhajobě zadávacích podmínek vznášel – ochraně vynaložených investic. Část podaného návrhu tak fakticky zůstala neprojednána (důvodnost ochrany vynaložených investic).

48. Tuto vadu musí Úřad v navazujícím řízení napravit. S ohledem na obsah návrhu si Úřad musí nejprve položit otázku, jak moc přísně zadavatel požadavky na kompatibilitu stanovil a jaké jsou reálné dopady těchto požadavků na okruh potenciálních dodavatelů. Dále musí Úřad vyřešit, zda navrhovatel konfrontoval zadavatele řádně a včas (tj. ve včas podaných námitkách) s tím, že jeho argument stran ochrany dosavadních investic není podložený. Pokud dospěje k závěru, že tak navrhovatel učinil, musí se následně zabývat otázkou, zda zadavatel řádně a včas (tj. v koncentračních lhůtách k tomu určených) tvrdil a doložil takové skutečnosti, které svědčí o tom, že nynější omezení hospodářské soutěže o zadávanou veřejnou zakázku je přiměřené hodnotě dosud vynaložených investic.

49. Tímto rozhodnutím není zpochybněno, že zadavatel nepoptává zcela novou komunikační infrastrukturu tzv. na zelené louce, tedy, že stávající komunikační infrastrukturu „pouze“ modernizuje. Také nemusí být zásadní, kdo byl historicky investorem do minulých nákupů produktů Cisco,[8] o nichž zadavatel tvrdí, že tvoří základ jeho stávající komunikační infrastruktury, pokud z okolností šetřeného případu vyplývá, že zadavatel je jejím provozovatelem a je nyní „odpovědný“ za její modernizaci v potřebném rozsahu. Podstatné je, aby v souladu se zásadou proporcionality bylo posouzeno, zda je omezení rovné hospodářské soutěže dané zadavatelovými požadavky na kompatibilitu přiměřené rozsahu stávajícího vybavení zadavatele a ekonomické výhodnosti zvoleného řešení. To vše v rámci tvrzení a důkazů přednesených stranami řízení.

50. Teprve na posouzení existence objektivního důvodu pro stanovení konkrétně charakterizované překážky hospodářské soutěže mohou následně navazovat závěry týkající se dalších sporných otázek souvisejících s požadovanou kompatibilitou poptávaného plnění. Následující pasáže nemají za cíl předjímat výsledek, ke kterému se bude muset Úřad při novém projednání věci dobrat. Nicméně, na základě námitek rozkladu lze uvést, že Úřad v napadeném rozhodnutí neposoudil otázku **užití odkazů na konkrétní dodavatele a výrobky** v souladu se zákonem, neboť jeho závěry v této otázce rovněž nelze přezkoumat.

51. Opět zde proti sobě stojí tvrzení navrhovatele a zadavatele. Navrhovatel v návrhu uvedl, že „*užití pojmů jako Stateful SwitchOver, IEEE, mechanismus WRED, nebo formát NetFlow nejsou užitím ‚obecně známých technických pojmů‘, nebo formulováním ‚funkčních vlastností‘, ale jedná se o konkrétní obchodní názvy pro funkcionality produktů Cisco. Tato skutečnost platí i v případě, pokud stejně pojmenované funkcionality mají i produkty jiných výrobců, což navrhovatel může doložit na skutečnosti, že produkty Alcatel nabízejí totožné funkcionality, avšak pod jinými obchodními názvy.*“[9]

52. Zadavatel na toto tvrzení reagoval ve vyjádření k návrhu ze dne 20. 3. 2026[10] tak, že „*uznává, že tyto termíny jsou historicky spojovány s konkrétní implementací určitých funkcionalit*

[8] Relevantní by to bylo například tehdy, pokud by bylo předmětem sporu, zda se zadavatel nedopustil nezákonného dělení veřejných zakázek a obcházení povinnosti soutěžit.

[9] Blíže srov. bod 45 návrhu.

[10] Jedná se o položku č. 17 správního spisu.

u konkrétních výrobců, avšak v odborné praxi se často používají jako obecná zkratka pro určitý typ funkce", dále, že „*použil obecně známé technické pojmy, kterými byla míněna požadovaná funkce, nikoli konkrétní implementace výrobce. Zadavatel nepožadoval konkrétní obchodní označení, ale schopnost zařízení realizovat popsané funkce, které v zadávací dokumentaci popsal. Zadavatel nestanovil požadavky podle obchodních označení konkrétního výrobce, ale podle funkčního účelu jednotlivých mechanismů v síťové infrastruktuře. Pokud jiný výrobce implementuje požadovanou funkci odlišným způsobem nebo pod jiným názvem, není takové řešení vyloučeno, pokud prokazatelně splňuje požadovaný technický účel a provozní funkci definovanou zadávací dokumentací.*"

53. Ve vyjádření k návrhu ze dne 30. 3. 2026[11] se pak zadavatel vyjadřuje ke konkrétním namítaným odkazům takto: „*Mechanismus WRED (Weighted Random Early Detection) představuje standardní algoritmus řízení zahlcení v síťových prvcích a není vázán na konkrétního výrobce. Formát NetFlow v9 je široce používaný formát pro export síťových toků a tvoří základ standardu IPFIX, který je otevřeným standardem pro monitoring provozu. Funkcionalita Stateful Switchover (SSO) označuje konkrétní technický mechanismus zajišťující nepřerušené přepnutí řídicí roviny při zachování stavových informací, nikoliv pouze obecné ‚automatické přepnutí'. Funkce SPAN/ERSPAN označují konkrétní způsoby zrcadlení síťového provozu, přičemž zejména ERSPAN představuje techniku umožňující přenos zrcadleného provozu přes IP síť. Zadavatel zdůrazňuje, že v oblasti síťových technologií je běžné používat zavedené technické termíny, které se historicky mohly objevit u konkrétního výrobce, avšak v současnosti jsou obecně používány pro označení konkrétních funkcionalit napříč výrobci.*"

54. Úřad se v bodu 99 napadeného rozhodnutí přiklonil k tvrzení zadavatele, když uvedl, že namítané technické požadavky je třeba chápat jako požadavky na funkční vlastnosti LAN přepínačů, nikoli na konkrétní výrobky či dodavatele. Napadené rozhodnutí však neobsahuje žádné odůvodnění tohoto závěru, není z něj patrné, proč např. nelze dát za pravdu navrhovateli, že o odkazy na konkrétní výrobky jde.

55. Odůvodnění uvedené v bodu 98 napadeného rozhodnutí je nedostatečné. Např. není vůbec zřejmý smysl úvahy Úřadu, podle které „*ze skutečnosti, že zadavatel v namítaných technických požadavcích při vymezení požadovaných funkcionalit zvolil jedno z jejich možných označení, nelze dovozovat, že tímto nepřímo odkazuje na konkrétního dodavatele nebo výrobek, který danou funkcionalitu na svých zařízeních označuje právě tímto způsobem.*" Jestliže různí dodavatelé označují určité funkcionality určitým názvem, implikuje tato skutečnost závěr, že by se mohlo jednat o obchodní označení, zvláště když to jeden z účastníků řízení setrvale namítá. Závěr o tom, že tomu tak není – tedy, že se na místo obchodního označení jedná o požadavek na funkční vlastnost – Úřad neopírá o žádný konkrétní dokument. Pouze nad rámec lze uvést, že tuto námitku nevznáší navrhovatel jako jediný. Podobná argumentace je předmětem projednání v řízení o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0104/2026/VZ, kde dosud nebylo pravomocně rozhodnuto.

56. Úřad si musí v prvé řadě položit otázku, zda účastníci řízení unesli břemeno tvrzení a důkazu o tom, že sporné pojmy buď představují (navrhovatel) nebo nepředstavují (zadavatel) odkaz na konkrétní výrobek. To, jestli určitý pojem v praxi odkazuje na konkrétní výrobek, je otázkou skutkovou, která podléhá dokazování, a to při zachování zásad sporného řízení.

[11] Jedná se o položku č. 8 správního spisu.

57. Závěrem ke sporné otázce užití odkazů na obchodní názvy je třeba zmínit přípis navrhovatele ze dne 23. 6. 2026 nazvaný „**Doplnění podkladů pro uplatněnou argumentaci rozkladu**“. Navrhovatel doručil Úřadu tento dokument dne 23. 6. 2026, tedy až v řízení o rozkladu. Argumentace obsažená v tomto dokumentu má dle navrhovatele podporovat jeho rozkladové námitky týkající se odkazů na obchodní názvy a její opožděnost navrhovatel odůvodňuje reakcí na „značně překvapivou argumentaci Úřadu“. Argumentaci o tom, že užité odkazy byly formulovány jako požadavky na funkční vlastnosti předmětu veřejné zakázky, však uplatnil zadavatel již v rozhodnutí o námitkách. Navrhovateli tedy nic nebránilo požádat výrobce Alcatel o součinnost již ve fázi před podáním návrhu, resp. před vydáním napadeného rozhodnutí a použít předmětný výstup jako důkaz již v řízení před Úřadem, nebo alespoň v příslušné lhůtě Úřad informovat, že zamýšlí tento důkaz předložit, až jej získá. Jestliže jej předkládá až nyní, jedná se o opožděné nové tvrzení, které navrhovatel nemůže účinně uplatnit. V souvislosti s tímto dokumentem lze podotknout, že navrhovatel mylně namítá, že Úřad měl provést rešerši týkající se užívaných obchodních označení, a to v rámci ověření skutkového stavu. Břemeno tvrzení rozhodných skutkových okolností, tedy i toho, jak jsou konkrétní pojmy v praxi užívány, leží na účastnících řízení. Ti musejí rozhodující informace vyhledat, uvést je ve svých podáních a k jejich prokázání navrhnout důkazy. To vše ve lhůtách k tomu určených. Úřad může jejich úlohu suplovat jen tehdy, není-li to objektivně v jejich silách, což musí účastníci řízení rovněž tvrdit a prokázat, nebo je-li to v důležitém veřejném zájmu přesahujícím zájmy účastníků řízení. Opačný přístup by znamenal porušení principů sporného řízení, v němž odpovědnost za zjištění skutkového stavu leží primárně na účastnících řízení.

K ostatním námitkám rozkladu

58. Ačkoli je tímto rozhodnutím o rozkladu napadené rozhodnutí z výše uvedených důvodů rušeno, je třeba vyslovit se i k dílčím námitkám, které navrhovatel ve svém rozkladu vznáší.

59. Relevantnost námitky týkající se **technické a metodické koordinace zadávacích řízení jednotlivých krajských ředitelství policie** nelze v současné době posoudit. Její opodstatněnost může vyplynout až z posouzení odůvodnění zadavatele ve vztahu k rozsahu jeho stávající komunikační infrastruktury.

60. Navrhovatel dále namítá, že Úřad nepřihlédl k jeho **vyjádření k podkladům rozhodnutí, které navrhovatel doručil Úřadu po stanovené lhůtě**. Úřad v bodu 31 napadeného rozhodnutí uzavřel, že tímto vyjádřením není zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí, a tak k němu v souladu s § 261 odst. 3 ve spojení s § 251 odst. 5 zákona nepřihlížel. Ačkoli tento závěr neobsahuje bližší odůvodnění, je možné s ním souhlasit.

61. V souladu s § 261 odst. 3 zákona Úřad stanoví účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Tato lhůta nesmí být kratší než 7 dnů. K pozdějším vyjádřením Úřad nepřihlíží. Ustanovení § 251 odst. 5 části věty první za středníkem, podle kterého Úřad nepřihlédne k později uvedeným skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům s výjimkou skutečností, návrhů důkazů a jiných návrhů, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí, se použije obdobně. Tímto způsobem je konstruována výjimka z přísné zásady koncentrace řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, která se však týká pouze těch skutkových tvrzení a důkazů, které přímo zpochybňují věrohodnost konkrétních podkladů pro rozhodnutí (tzn. navrhovatel by takto přinášel např. důkazy o falsifikaci určitých listin sloužících jako podklad rozhodnutí).

62. V šetřeném případě však navrhovatel v dotčeném vyjádření předkládá „pouze“ opakující se argumentaci trvající na nezákonnosti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, což se týká i **HLD dokumentu**. Navrhovatel nijak nezpochybňuje věrohodnost podkladů, rozporuje jejich obsah. Dále je třeba vzít v úvahu, že „*v každém případě je nutné tuto výjimku vykládat restriktivně, neboť vůdčím principem řízení je opakovaně zmiňovaná koncentrace řízení*“, jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 22. 9. 2022, č. j. 3 As 62/2021-55 (bod 29 rozsudku). Z tohoto důvodu postupoval Úřad správně, když k dotčenému vyjádření navrhovatele nepřihlížel.

63. Nad shora uvedené je možné poznamenat, že navrhovateli nic nebránilo upozornit na existenci HLD dokumentu již dříve, tedy i před uplynutím stanovené lhůty k vyjádření k podkladům rozhodnutí. K zahájení zadávacího řízení, v jehož případě učinil zadavatel KPŘ Středočeského kraje HLD dokument součástí zadávacích podmínek,[12] došlo dne 18. 3. 2026, od tohoto data tedy měl navrhovatel možnost se s existencí HLD dokumentu seznámit. Ačkoli byl navrhovatel dle svých slov ve vztahu k HLD dokumentu vázán čestným prohlášením o zachovávání mlčenlivosti, týkalo se takové čestné prohlášení pouze informací obsažených v tomto dokumentu, nikoli jeho existence jako takové[13]. S ohledem na skutečnost, že lhůta pro podání nabídek (a tedy i nejzazší termín, kdy se mohl navrhovatel s existencí HLD dokumentu seznámit) v zadávacím řízení KŘP Středočeského kraje skončila 21. 4. 2026, mohl navrhovatel do konce lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí (den 30. 4. 2026) existenci tohoto dokumentu namítat (za předpokladu, že by vznášel námitky zpochybňující věrohodnost podkladů rozhodnutí, nikoliv námitky zpochybňující jejich obsah).

64. Navrhovatel dále rozporuje **posouzení zákonnosti rozhodnutí o námitkách** v souvislosti s vypořádáním jeho námitky ohledně nadbytečnosti **požadavku zadavatele na kompatibilitu jednotlivých poptávaných LAN přepínačů na odlišných lokalitách**. Navrhovatel v podstatě namítá, že Úřad přichází s vlastní argumentací, kterou odmítá námitky navrhovatele, aniž by se opíral o argumentaci zadavatele uvedenou v rozhodnutí o námitkách. Úřad tedy zřejmě má v podstatě za to, že zadavatel si zadávací podmínky nevykládá zcela správně. Rozhodnutí o námitkách je proto nepřezkoumatelné, neboť stojí na mylných premisách. K této argumentaci rozkladu je třeba uvést, že Úřad není vázán výkladem zadavatele a je povinen posoudit zadávací podmínku sám. Rozhodnutí o námitkách proto není nepřezkoumatelné jen z toho důvodu, že třeba vychází z nesprávného vykladu zadávacích podmínek. Úřad v bodu 77 napadeného rozhodnutí provedl vlastní výklad sporné zadávací podmínky se závěrem, že navrhovatelem namítaný požadavek zadavatele ze zadávacích podmínek nevyplývá. V rozkladu k věcné správnosti tohoto posouzení navrhovatel v podstatě nic kromě toho, že se rozchází s pohledem zadavatele, nenamítá. Námitce rozkladu tedy není možné přisvědčit ani po stránce věcné.

65. Spojuje-li navrhovatel nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách v rozkladu rovněž s otázkou neoprávněnost použití odkazů na konkrétní obchodní označení funkcionalit Cisco, a sice s tím, že zadavatel místo věcné argumentace uváděl určitá nepravdivá tvrzení, nejde opět o otázku přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách, nýbrž o otázku jeho důvodnosti.

---

[12] Jedná se o zadávací řízení zadavatele Krajské ředitelství policie Středočeského kraje na veřejnou zakázku s názvem „Modernizace komunikační infrastruktury – switche“ – blíže srov. https://zakazky.gov.cz/verejne-zakazky/detail-zakazky/RVZ2600072453

[13] Tato skutečnost vyplývá z čestného prohlášení, které tvoří přílohu č. 2 zadávací dokumentace, volně dostupného na shora uvedené internetové adrese.

66. Spojuje-li navrhovatel nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách v rozkladu rovněž s otázkou neoprávněnosti požadavku na kompatibilitu se stávajícím vybavením, kdy zadavatel až ve vyjádření k návrhu velmi nejasně naznačil, že tímto stávajícím vybavením je vybavení pořizované jiným veřejným zadavatelem, je třeba uvést, že navrhovatel zde neoznačuje konkrétní námitku, která zůstala zadavatelem nevypořádána.

67. Navrhovatel dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu **odkazů na obsah nabídek podaných do zadávacího řízení**. V bodu 100 napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že „*že i z podaných nabídek lze dovozovat, že zadávací podmínky umožňovaly nabídnout LAN přepínače různých výrobců a že účastníci zadávacího řízení (minimálně ti, kteří nabídli LAN přepínače Juniper) chápali namítané technické požadavky jako požadavky na konkrétní funkcionality LAN přepínačů.*“

68. Ve správním spise jsou pod položkou č. 25 zařazeny relevantní anonymizované části nabídek, z nichž vyplývá, že účastníci zadávacího řízení, kteří podali nabídku zadavateli, nabízí tyto typy LAN přepínačů:

Požadavek	Nabídka A	Nabídka B	Nabídka C
LAN přepínač typ 1	EX4400-24P	EX4400-24P	C9300-24P-A
LAN přepínač typ 2	EX4400-48P	EX4400-48P	C9300-48P-A
LAN přepínač typ 3	EX4100-24P	EX4400-24P	C9200-24P-A
Lan přepínač typ 4	EX4100-48P	EX4400-48P	C9200-48P-A
LAN přepínač typ 5	EX4100-H-24MP	EX4100-H-24MP	C9200CX-12P-2X2G-A

69. Pod položkami č. 26 a 27 správního spisu jsou zahrnuty tyto dokumenty:

- technický list řady ethernetových přepínačů EX4100,
- data sheet pro řadu přepínačů typu EX4100,
- data sheet pro řadu přepínačů typu EX4400,
- technický list přepínačů řady Cisco Catalyst 9200 a
- technický list přepínačů řady Cisco Catalyst 9300.

70. V podkladech rozhodnutí jsou tedy zařazeny veškeré relevantní informace, které mohly navrhovateli posloužit k ověření závěru Úřadu o tom, jak účastníci zadávacího řízení chápali požadavky zadavatele. Navrhovatel byl zpraven o typech nabízených přepínačů a z uvedených dokumentů, jakož i z veřejně dostupných zdrojů mohl posoudit jejich charakter. Nelze se tedy ztotožnit s jeho námitkou nepřezkoumatelnosti této části napadeného rozhodnutí.

VI. ZÁVĚR

71. Požadavek na kompatibilitu plnění, které zadavatel nakupuje, s jeho stávající infrastrukturou je požadavek, který bude v řadě případů rozumný a obhajitelný. Nelze však zapomínat na to, že takový požadavek obvykle určitým způsobem omezuje hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku. Nakolik se to v konkrétním případě děje, plyne z okolností takového případu. Lze si jistě představit na straně jedné situaci, že k poskytnutí kompatibilního plnění bude z technických

důvodů způsobilý pouze původní dodavatel této infrastruktury, na straně druhé si lze představit také situaci, že spolupráce řešení starého a nového bude po technické stránce natolik jednoduchá, že hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku neomezí vůbec. Mezi těmito dvěma pomyslnými stranami se nachází široké spektrum různých modelových situací, které nelze v úplnosti vypočítat. Od toho, do jaké míry je hospodářská soutěž o veřejnou zakázku omezena, se odvíjí odpověď na otázku, jak podrobně musí zadavatel stanovený požadavek na kompatibilitu odůvodňovat ve smyslu § 36 odst. 1 zákona. Čím je omezení hlubší, tím lepší musí být zadavatelovo zdůvodnění. Ekonomické zdůvodnění v tom smyslu, že zadavatel chrání náklady, které na původní investici vynaložil, neboť při pořízení nekompatibilního plnění by jeho původní investice přišla vniveč, obstojí zásadně pouze tehdy, je-li podloženo kvalifikovanou ekonomickou úvahou obsahující výpočet konkrétních zmařených nákladů při konkrétní variantě postupu a opřenou o konkrétní podklady. Finanční rozsah původní investice nesmí být zanedbatelný oproti plnění, které zadavatel nově pořizuje.

72. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné z následujících důvodů.

a) Navrhovatel v podaném návrhu namítal, že zadavatelem stanovený požadavek na kompatibilitu plnění se stávající infrastrukturou, kterou tvoří zejména produkty značky Cisco, může splnit toliko dodavatel Cisco nebo případně subjekt, který s ním úzce spolupracuje. Úřad tuto námitku nevyvrátil, neboť vyšel jen z toho, že zadavatel formálně nepožadoval pouze zařízení Cisco a že v zadávacím řízení byly podány i nabídky, které obsahovaly zařízení jiného výrobce. Tyto argumenty Úřadu v řízení o rozkladu neobstály.

b) Navrhovatel v podaném návrhu namítal, že sporný požadavek na kompatibilitu plyne z toho, že zadavatel dříve pořizoval produkty Cisco, aniž by si k nim zajistil součinnost dodavatele pro účely jakéhokoliv navazujícího plnění. Plnění nynější veřejné zakázky však součinnost dodavatele původního plnění fakticky dle navrhovatele vyžaduje, neboť bez ní není možné zakázku s úspěchem splnit. Tuto námitku Úřad vypořádal zcela nepřiléhavě.

c) Navrhovatel v podaném návrhu namítal, že zadavatel ohledně svých předchozích investic neuvedl jejich finanční rozsah, přičemž navrhovateli se nepodařilo dohledat žádnou investici, která by měla dostatečnou hodnotu k tomu, aby zadavatel mohl ustát tvrzení, že požadavek kompatibility vznáší z důvodu ochrany již vynaložených investic. Tuto otázku Úřad pominul zcela.

d) V otázce odkazu na konkrétní výrobky (§ 89 odst. 5 a 6 zákona) Úřad bez bližšího odůvodnění přijal tvrzení zadavatele, že sporné pojmy uvedené v zadávací dokumentaci nepředstavují označení konkrétních výrobků, nýbrž obecné pojmenování určitého řešení. Tyto své závěry Úřad neopřel o žádné podklady.

73. Na tomto místě lze podotknout, že tvrzení ani jedné ze stran nejsou zcela precizní, specifická či rozvedená do všech možných podrobností. Úřad proto bude muset pečlivě posoudit, zda účastníci řízení tvrdili vše, čeho se ve správním řízení chtějí dovolávat, řádně a ve lhůtách k tomu určených, zda svá tvrzení podložili důkazy, a zda tak ve výsledku unesli každý své břemeno tvrzení a břemeno důkazu. Odpovědnost za objasnění skutkového stavu leží primárně na účastnících řízení. Ti musejí Úřadu předložit všechny relevantní skutkové informace a důkazy, a to v zákonem stanovených koncentračních lhůtách. Úřad může sám další informace a důkazy dohledávat jen omezeně, a to třeba pokud určitou informaci nebo důkaz

nemohou mít účastníci řízení objektivně k dispozici, anebo pokud je takový postup v důležitém veřejném zájmu, který přesahuje zájmy účastníků řízení.

74. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí trpí výše popsanými vadami, bylo třeba jej zrušit a vrátit věc Úřadu k novému projednání.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:

1. Petr Suchánek, Vřesovická 429/1, Zličín, 155 21 Praha 5
2. Česká republika – Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, se sídlem 30. dubna 1682/24, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy